

Zagreb, 28. prosinca 2023.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU**Sukoišanska 6
21000 Split****Poslovni broj: P-495/2023****(ranije: P-326/2021)**

Tužitelj: **JADRAN LAGUNA d.o.o. u stečaju**, Zagreb, Kruge 9, Republika Hrvatska, OIB: 56976586879, koje zastupa punomoćnik Pavo Novokmet, odvjetnik u LOVRIĆ NOVOKMET I PARTNERI odvjetničko društvo d.o.o. iz Zagreba, Selska cesta 90A

Tuženici:

- Vlado Pejković**, s prebivalištem u Sv. Spasa 5/A, 21 000 Split, OIB: 14363790716 (u daljnjem tekstu: „**Prvotuženik**“),
- Adria Fejlesztési Kft**, registrirano u Mađarskoj, Máramaros út 56., 1037 Budimpešta (u daljnjem tekstu „**Drugotuženik**“),
- László Attila Kerekes**, s prebivalištem u Mađarskoj, Ürömi út. 50. 3. kat, 5. vrata, 1023 Budimpešta, OIB: 62718516583 (u daljnjem tekstu: „**Trećetuženik**“).

(u daljnjem tekstu **Prvotuženik**, **Drugotuženik** i **Trećetuženik** zajedno kao: „**Tuženici**“)

Umješac na strani Tužitelja: **HOTELI JADRAN d.d.**, s registriranim sjedištem u Gradac (Općina Gradac), Jadranska 2, OIB: 18099276986 koje zastupa punomoćnik Pavo Novokmet, odvjetnik u LOVRIĆ NOVOKMET I PARTNERI odvjetničko društvo d.o.o. iz Zagreba, Selska cesta 90A (u daljnjem tekstu: „**Umješac**“)

VPS: 598.254,82 kune / 79.402,06 eura

Radi: povrede dužnosti urednog i savjesnog vođenja poslova društva i naknade štete

PODNEŠAK TUŽITELJA

e-komunikacijom

I. UVOD

1. Tužitelj je dana 13. svibnja 2021. godine podnio naslovnom sudu tužbu radi naknade štete u iznosu od 80.000,00 EUR protiv Tuženika (dalje u tekstu: „**Tužba**“), iz razloga kako slijedi:
  - a) Prvotuženik je povrijedio svoje obveze koje je imao kao član uprave Tužitelja, temeljem članka 252. ZTD-a o vođenju poslova Tužitelja s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, jer je Tužitelju počinio štetu,
  - b) Drugotuženik se svjesno okoristio od štetnih radnji koje je počinio Prvotuženik na štetu Tužitelja zbog čega je solidarno odgovoran s Prvotuženikom i Trećetuženikom naknaditi nastalu štetu Tužitelju, temeljem odredbe članka 273. stavka 3. ZTD-a,
  - c) Trećetuženik je utjecao na Prvotuženika da poduzima navedene štetne radnje zbog čega je solidarno odgovoran s Prvotuženikom i Drugotuženikom naknaditi nastalu štetu Tužitelju, temeljem odredbe članka 273. stavka 1. ZTD-a.
2. Tužitelj napominje kako svi pojmovi koji su definirani velikim početnim slovom, kao i sve skraćenice koje se koriste u ovome podnesku imaju isto značenje koje im je dano u Tužbi te u žalbi protiv rješenja prvostupanjskog suda, poslovni broj 9 P-326/2021-13 od 18. listopada 2021. godine (dalje u tekstu: „**Žalba protiv rješenja**“), osim u slučaju da je izričito drugačije određeno ovim podneskom.
3. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je dana 4. rujna 2023. godine donio rješenje poslovni broj 68 Pž-2643/2023-2, kojim se uvažava žalba Tužitelja, te ukida rješenje naslovnog suda, poslovni broj P-326/2021-13 od dana 18. listopada 2021. godine te je predmet vraćen ovom sudu na ponovni postupak (dalje u tekstu: „**Rješenje**“). Predmetnim Rješenjem ukinuto je i rješenje Trgovačkog suda u Splitu od dana 25. listopada 2021. godine u točki I. izreke, a kojim je Tužitelju naloženo da isplati parnični trošak Tuženicima.
4. Do donošenja Rješenja, Tuženici su se u različitim prilikama očitovali na dosadašnji tijek postupka putem sljedećih podnesaka:
  - a) Odgovor na tužbu Prvotuženika od 18. lipnja 2021. godine (dalje u tekstu: „**Odgovor 1**“);
  - b) Odgovor na tužbu Drugotuženika od 20. kolovoza 2021. godine (dalje u tekstu: „**Odgovor 2**“);

c) Odgovor na tužbu Trećetuženika od 15. listopada 2021. godine (dalje u tekstu: „**Odgovor 3**“).

5. U nastavku ovoga podneska, Tužitelj će se očitovati na gore navedene podneske koje su Tuženici podnijeli naslovnom sudu.
6. Tužitelj posebno ističe kako je Visoki trgovački sud Rješenjem nedvojbeno utvrdio da je naslovni sud i apsolutno i relativno (stvarno i mjesno) nadležan odlučivati u ovome postupku. Slijedom navedenoga, iz razloga ekonomičnosti i preglednosti spisa predmeta, Tužitelj se neće očitovati na sve do sada navedene procesnopravne prigovore nenadležnosti naslovnog suda upućene od strane Tuženika.

II. OČITOVANJE NA ODGOVOR 1

7. Prvotuženik u Odgovoru 1 iznosi sljedeće materijalnopravne prigovore na koje će se Tužitelj očitovati u nastavku ovoga podneska:
  - a) navodi da je Drugotuženik pružao usluge Tužitelju i da je Tužitelj od tih usluga imao koristi, kao i da vjeruje da će Drugotuženik dostaviti pisane elaborate koji potvrđuju da su određene usluge pružene, te predlaže vlastito saslušanje radi potvrde tih navoda,
  - b) nastoji dokazati da je postupao s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, iznoseći podatke o pozitivnom poslovanju Tužitelja,
  - c) osporava da je Tužitelj ikada platio naknadu iz Ugovora Drugotuženiku te ističe prigovor zastare pojedinih iznosa,
  - d) navodi kako se njegov odgovor na Dopis Hotela Jadran d.d. od dana 13. travnja 2021. godine pogrešno interpretira i tumači od strane Tužitelja.

A. U odnosu na navode Prvotuženika pod a)

8. Prvotuženik tvrdi da je Drugotuženik pružao usluge „analize turističkog sektora, izrade prognoza u turističkom sektoru, izrade procjene učinkovitosti poslovanja i analize poslovne i operativne statistike kao i usluge organiziranja promidžbe“ u korist Tužitelja. Također tvrdi da je Tužitelj od tih usluga imao koristi, kao i da vjeruje da će Drugotuženik dostaviti pisane elaborate koji su izrađeni na temu gornjih usluga, koji će potvrditi da su konzultantske usluge ustvari pružene Tužitelju. Prvotuženik također predlaže vlastito saslušanje u ovom postupku radi potvrde gornjih navoda.
9. Prvo, Tužitelj naglašava kako teret dokazivanja svojeg postupanja sukladno pravnom standardu iz odredbe članka 252. stavka 2. ZTD-a snose Tuženici, odnosno prvenstveno Prvotuženik.
10. U ovome se slučaju nedvojbeno radilo o odljevu sredstava iz Tužitelja. Poslovni smisao takvog odljeva mora dokazati Prvotuženik.

11. Bez obzira na spomenuta pravila o teretu dokazivanja, Tužitelj će nastojati, u okvirima svojih objektivnih mogućnosti, iznijeti sve okolnosti i činjenice koje su mu poznate, a koje su relevantne kako bi naslovni sud mogao donijeti zaključak o prirodi konzultantskog angažmana Drugotuženika iz Ugovora.
12. Naime, kako je već ranije navedeno u točki 4. Tužbe, jednom kad je nova uprava preuzela vođenje Tužitelja i brojnih drugih Tužitelju povezanih društava, počele su izlaziti na vidjelo sve radnje kojima je Tužitelj oštećen, a koje radnje je poduzeo Prvotuženik i osobe koje su na njega utjecale. Utvrđeno je da u računovodstvenoj dokumentaciji ni u arhivi Tužitelja ne postoje predmetni elaborati o konzultantskim uslugama, niti kakva druga dokumentacija koja se odnosi na predmetne usluge.
13. Također, šteta koja je nastala za Tužitelja se očituje u umanjenju Tužiteljeve imovine za zbroj novčanih iznosa koji su plaćeni Drugotuženiku za konzultantske usluge:
  - i. za koje nije jasno kojim kriterijima se vodio Prvotuženik prilikom odabira Drugotuženika kao pružatelja tih usluga. Naime, Drugotuženik je nepoznato strano društvo bez službene web stranice, bez podataka o djelatnosti koju obavlja i bez postojanja referenci da je to društvo sposobno pružati konzultantske usluge u polju pomorskog turizma,
  - ii. za koje u dokumentaciji Tužitelja ne postoji ijedan dokaz u vidu niti jednog e-maila, pisanog elaborata, ili nekavog drugog pisanog dokumenta koji bi potvrdio da su predmetne usluge izvršene,
  - iii. o čijem postojanju drugi direktori koji su vodili cjelokupno poslovanje Hoteli Jadran grupe nisu imali nikakvih saznanja,
  - iv. za koje kod Tužitelja nije postojala poslovna potreba,
  - v. čija cijena je, prema odredbama Ugovora, bila postavljena u visini od 250 EUR po satu, što premašuje okvirni prosjek cijena konzultantskih usluga koje nude svjetski renomirana konzultantska društva koja posluju u Republici Hrvatskoj,
  - vi. za koje je Drugotuženik dostavljao račune s nejasnim specifikacijama usluga koje su navodno izvršene.
14. Tužitelj pozdravlja inicijativu Prvotuženika da svojim iskazom objasni gornje okolnosti. No, takav iskaz ostavlja prostor za dostavom plaćenih elaborata, ili bilo kakvih drugih konkretnih dokaza koji bi potkrijepili tvrdnje Prvotuženika.

B. U odnosu na navode Prvotuženika pod b)

15. Prvotuženik nastoji dokazati da je savjesno vodio poslovanje Tužitelja time što: i) tvrdi da je prije donošenja odluke o sklapanju Ugovora prikupio sve potrebne informacije na temelju kojih je razumno mogao pretpostaviti da djeluje za dobrobit Tužitelja, te ii)

da navedeno „najbolje potvrđuje“ činjenica da je Tužitelj ostvarivao kontinuirani rast prihoda od 2014. do 2019. godine, implicirajući time da je upravo na temelju predmetnih konzultantskih usluga Drugotuženika ostvaren rast prihoda za Tužitelja.

16. Ovakvi navodi Prvotuženika su potpuno promašeni. Prihodi su jedno, a rashodi drugo. Društvo koje ima prihode, pa čak i rastuće prihode, može pretrpjeti štetu pa i završiti u stečaju ako njegov direktor nekontrolirano i nerezonski te prihode prosljeđuje trećima.
17. Nadalje, što se tiče tvrdnji Prvotuženika o kontinuiranom rastu prihoda, a s obzirom na to da Prvotuženik očito smatra i misli dokazati kako su elaborati koje je plaćao omogućili „kontinuirano dobre poslovne rezultate“, postavlja se pitanje iz kojeg razloga Prvotuženik nije obavijestio druge djelatnike Tužitelja o tim elaboratima, a poglavito članove uprave Tužitelja koji su nastavili voditi poslovanje Tužitelja nakon njegova odlaska, te iz kojeg razloga nije predao elaborate u posjed Tužitelja kada je odlazio s mjesta člana uprave u Tužitelju. Naime, Tužitelj nema te elaborate i ne zna gdje su.
18. Prilikom odlaska Prvotuženika s mjesta člana uprave Tužitelja, dana 19. listopada 2020. godine, sastavljen je primopredajni zapisnik iz kojega je vidljivo kako je Prvotuženik nije predao niti jedan dokument o poslovanju Tužitelja, a kamoli pisane elaborate o navodno pruženim konzultantskim uslugama Drugotuženika. Tužitelj, dakle, nema navedene elaborate, Prvotuženik tvrdi da ih također nema, te u svojem odgovoru na tužbu izražava očekivanje da će ih u spis predati Drugotuženik. Tužitelj se pridružuje tim očekivanjima.

Dokaz: Primopredajni zapisnik (Prilog 1)

19. Upravo zbog dugogodišnjeg lošeg vođenja poslovanja Tužitelja, Tužitelj je, bez obzira na prihode, akumulirao brojne dugove koji su doveli do situacije da je Tužitelj morao uputiti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka radi vlastite likvidacije.
20. Do ostvarenja uvjeta za otvaranje stečaja došlo je iz razloga što Tužitelj godinama na različite načine lišavan svoje imovine, u korist, između ostalih, i Drugotuženika, a što će Tužitelj detaljno objasniti u nastavku ovoga podneska. Tužitelj je posljedično gore opisanim radnjama, insolventan.
21. Dodatna potvrda da je Prvotuženik općenito loše vodio poslovanja Društava kćeri kojih je bio direktor, proizlazi iz činjenice što su i ostala dva Društva kćeri (društvo Faraon i društvo Hotel Labineca), također u međuvremenu završila u stečaju.

*Dokaz: Rješenje o otvaranju stečajnog postupka društva Faraon d.o.o. u stečaju (Prilog 2)
Rješenje o otvaranju stečajnog postupka društva Hotel Labineca d.o.o. u stečaju (Prilog 3)*

22. U nastavku ovog podneska, Tužitelj će dodatno ukazati i na druge aranžmane (osim plaćanja nepostojećih usluga Drugotuženiku) koje je Prvotuženik izvršavao, a koji potvrđuju njegovu odgovornost za nesavjesno vođenje poslovanja Tužitelja.

C. U odnosu na navode Prvotuženika pod c)

23. Prvotuženik osporava da je Tužitelj platio Drugotuženiku naknadu iz Ugovora, te ističe prigovor zastare pojedinih iznosa.

24. Što se tiče plaćanja naknade iz ugovora, krajnje je neobičan navod Prvotuženika u kojima osporava da bi predmetne fakture bile plaćene Drugotuženiku, kad je upravo Prvotuženik bio odgovoran za podmirenje Tužiteljevih obveza za vrijeme dok je bio direktor Tužitelja.

25. Dakle, Prvotuženik tvrdi da su predmetne usluge bile jako korisne za poslovanje Tužitelja, da postoje elaborati koji su predmet Ugovora, ali osporava da ih je Tužitelj (odnosno on sam kao direktor Tužitelja) plaćao. Po svoj prilici, svrha ovog osporavanja je isključivo dodatno kompliciranje i produljenje ove parnice.

26. Svi zbrojeni iznosi isplata predstavljaju ukupan iznos štete koje je nastala Tužitelju čija naknada se potražuje u ovom postupku. Kao dokaz da su isplate stvarno i vršene, Tužitelj u prilogu dostavlja račune koje je Drugotuženik izdavao Tužitelju, koji sadrže krajnje nejasne specifikacije usluga, zatim izvratke po transakcijskom računu te naloge za doznaku u inozemstvu Tužitelja kojima se isto potvrđuje.

Dokaz: Računi Drugotuženika i izvratci po transakcijskom računu Tužitelja te nalози za doznaku u inozemstvu i kartica konta za 2016.-2019. (Prilozi 4, 5, i 6)

27. U odnosu na prigovor zastare, točno je da odredba članka 273. stavak 5. ZTD-a propisuje da zahtjevi iz prethodnih stavaka toga članka zastaraju u roku od 5 godina. Međutim, stav Tužitelja je da bi taj zastarni rok mogao početi teći tek od trenutka kad je Prvotuženik prestao biti direktor Tužitelja. Točnije, zastara u slučaju zahtjeva oštećenog trgovačkog društva za naknadu štete od štetnika, može početi teći tek u trenutku kad osobe koje su iskoristile utjecaj u društvu prestanu imati utjecaj u oštećenom društvu. Dakle, Tužitelju je zastarni rok počeo teći tek kada je saznao za, i praktično mogao zahtijevati naknadu štete.

28. Suprotno bi značilo da, ako je netko član društva s ograničenom odgovornošću bez nadzornog odbora, a ujedno je i član uprave, može slobodno raditi na štetu takvog društva i postupati s njegovom imovinom kako želi, ostati u vlasničkoj strukturi 5 godina, i potom naprosto isticati prigovor zastare. Nikome ništa. To zasigurno nije smisao instituta zastare, posebno u ovakvim postupcima u kojima je (po preuzimanju društva Tužitelja od strane nove vlasničke strukture) utvrđeno da je prijašnja uprava, kao i skupština, odnosno cijela ranija vlasnička struktura (predstavljena po Trećetuženiku) činila nevjerojatnu štetu svim društvima kojima su godinama upravljali.

29. Zauzeti stav na koji ukazuje Prvotuženik, predstavljalo bi jasnu poruku svim članovima uprave, nadzornih odbora te članovima društva kako na jedan vrlo jednostavan način izigrati odredbe Zakona o trgovačkim društvima, bez ikakve odgovornosti.
30. Dakle, cijeli institut odgovornosti za štetu radi iskorištavanja utjecaja u društvu ne bi imao smisla u onim društvima gdje određene osobe ili skupina osoba koje čine štetne radnje protiv društva, tijekom dužeg vremenskog razdoblja imaju utjecaj nad društvom, bilo kao direktor poput Prvotuženika ili kao zastupnik po zakonu jedinog člana poput Trećetuženika. Prvotuženik je prestao biti direktor Tužitelja tek u rujnu 2020. godine.
31. Slijedom svega navedenoga, neosnovan je prigovor zastare kojeg je istaknuo Prvotuženik.

U odnosu na navode pod d)

32. Tuženik navodi kako se njegov odgovor na dopis Hotela Jadran d.d. od dana 13. travnja 2021. godine pogrešno interpretira i tumači. Prvotuženik tvrdi kako se u svom odgovoru na dopis „*nit* jednom rečenicom nije očitovao o konkretnom aranžmanu – Ugovoru o suradnji i uslugama s društvom Adria Fejlesztési“.
33. Naime, Hoteli Jadran su prije podnošenja Tužbe i drugih osam tužbi koliko je ukupno podneseno protiv Prvotuženika, uputili dopis Prvotuženiku kojim je zatraženo njegovo očitovanje o brojnim štetnim radnjama koje je poduzeo u ime Tužitelja, Hotela Labineca d.o.o. u stečaju i društva Faraon d.o.o. u stečaju.
34. Točno je da se navodi Prvotuženika u dopisu eksplicitno ne odnose na navodne usluge Drugotuženika, nego na druge aranžmane izvlačenja novca iz Tužitelja, Hotela Labinece d.o.o. u stečaju i društva Faraon d.o.o. u stečaju. Međutim, Tužitelj u Tužbi nije imao namjeru pogrešno interpretirati odgovor Prvotuženika na predmetni dopis.
35. Dostavljanjem predmetnog dopisa, Tužitelj je prvenstveno htio ukazati naslovnom sudu na hijerarhiju koja je vladala u grupi kojoj je pripadao/pripada Tužitelj, prije nego što je nova uprava preuzela vođenje te grupe.
36. Priroda odnosa između Prvotuženika i Trećetuženika je najbolje vidljiva iz samih riječi Prvotuženika koje su dokumentirane u njegovom odgovoru na dopis Hotela Jadran koji je dostavljen uz Tužbu.
37. Naime, na upit zašto Prvotuženik nije poduzeo radnje kojima bi pokušao naplatiti teško naplative zajmove koje je u ime i na račun Tužitelja davao drugim povezanim društvima grupe (a o kojima će biti više riječi u nastavku ovoga podneska), Prvotuženik je odgovorio:

„da je sve rađeno po naputcima (Trećetuženika) koje sam već naveo“,

te je uz to nadodao:

„Mogao sam biti smjenjen, opozvan...“

Dokaz: uvid u Odgovore Prvotuženika na dopis Hotela Jadran, Prilog 8 dostavljen uz Tužbu

38. Ovaj odgovor opisuje prirodu odnosa između Prvotuženika i Trećetuženika. Na temelju ovih odgovora, i općeg pravnog položaja Trećetuženika u odnosu na Prvotuženika, nije teško zaključiti da je Trećetuženik itekako bio u mogućnosti utjecati na odluke Prvotuženika, što je jedna od pretpostavki za solidarnu odgovornost Trećetuženika za naknadu štete Tužitelju.
39. Trećetuženik je kao predsjednik uprave člana Tužitelja predstavljao tog člana na skupštini Tužitelja, i u svakom slučaju je utjecao na rad Prvotuženika. Ako mu je davao izričite upute da uđe i provodi aranžman s Drugotuženikom, to bi moжебitno umanjilo odgovornost Prvotuženika obzirom na odredbu članka 252. stavka 4. ZTD-a. Međutim ako je točno da mu Trećetuženik nije davao takve izričite upute, a znao je za takav aranžman (što sam potvrđuje u svojem odgovoru na Tužbu) međutim nije Prvotuženika „smijenio, opozvao...“ tada je očito Trećetuženik upravo na takav način pružao podršku odnosno utjecao na Prvotuženika da provodi sporna plaćanja.
40. Upućivanjem na odgovor Prvotuženika na dopis Hotela Jadran, Tužitelj je želio ukazati na gore navedene okolnosti.

III. OČITOVANJE NA ODGOVOR 2

41. U nastavku ovog podneska, Tužitelj će se očitovati samo na one materijalnopravne prigovore koje iznosi Drugotuženik, a o kojima se već nije već očitovao ranije u ovom podnesku ili u samoj Tužbi.
42. Drugotuženik u Odgovoru 2 iznosi sljedeće materijalnopravne prigovore na koje će se Tužitelj očitovati:
- a) osporava da je Ugovor između Tužitelja i Drugotuženika bio prividan odnosno fiktivan,
  - b) u bitnom, navodi kako je Drugotuženik pružao usluge Tužitelju i prebacuje teret dokazivanja na Tužitelja,
  - c) navodi da Tužitelj očito ima određenih neriješenih pitanja ili sporova s prethodnim članovima svojih organa i smatra da bi ih Tužitelj trebao rješavati samostalno s navedenim osobama, a ne miješati Drugotuženika, opisujući se kao da je kolateralna žrtva u sukobu bivših i sadašnjih članova uprave Tužitelja.

U odnosu na navode Drugotuženika pod a)

43. Drugotuženik u točki V. paragrafu 2. Odgovora 2 osporava da je Ugovor fiktivan odnosno prividan, a kako to navodno proizlazi iz tužbenih navoda Tužitelja.
44. Takvi navodi odaju dojam namjere Drugotuženika da namjerno stvori zbrku, a koju će Tužitelj još jednom u kratkim crtama otkloniti:
- i. Prvotuženik je u ime Tužitelja sklopio Ugovor s Drugotuženikom;
  - ii. Isti je služio kao mehanizam izvlačenja novca iz Tužitelja;
  - iii. Tuženici su svega toga bili svjesni te su namjerno napravili štetu Tužitelju;
  - iv. Radi se o aranžmanu zbog kojega Tuženici izvanugovorno odgovaraju za štetu Tužitelju, a sve temeljem odredaba članka 252. i 273. ZTD-a.

U odnosu na navode Drugotuženika pod b)

45. U povodu navoda Drugotuženika da je pružao usluge Tužitelju, Tužitelj još jednom napominje kako je teret dokazivanja tih navoda na Drugotuženiku, odnosno na svim Tuženicima zajedno. Sporna plaćanja su provedena, i to je Tužitelj dokazao. Poslovni smisao tih plaćanja imaju dokazati Tuženici.

U odnosu na navode Drugotuženika pod c)

46. Drugotuženik navodi da Tužitelj očito ima određenih neriješenih pitanja ili sporova s prethodnim članovima svojih organa i smatra kako bi ih Tužitelj trebao rješavati samostalno s navedenim osobama, a ne miješati Drugotuženika koji je, prema vlasitim navodima, kolateralna žrtva u sukobu bivših i sadašnjih članova uprave Tužitelja.
47. Jedini navod Drugotuženika koji Tužitelj ne osporava je to da ovom parnicom Tužitelj upravo i nastoji riješiti „određena neriješena pitanja ili sporove s prethodnim članovima svojih organa“. Što se tiče dijela tužbenog zahtjeva koji se odnosi na Drugotuženika, Tužitelj isto čini na temelju vrlo jasne pravne osnove iz odredbe članka 273. stavka 3. ZTD-a koja je nekoliko puta navedena u Tužbi i ovom podnesku.
48. Drugotuženik nije „kolateralna žrtva u sukobu bivših i sadašnjih članova uprave Tužitelja“, već je on osoba iz članka 273. ZTD-a stavka 3., osoba koja je ostvarila korist od opisanog štetnog aranžmana izvlačenja novca iz Tužitelja, i koja je u tome svjesno sudjelovala.
49. Štoviše, da Drugotuženik nikako ne može biti nikakva „kolateralna žrtva“ nego je itekako bio aktivni sudionik izvlačenja novca iz Tužitelja jasno proizlazi i iz sljedeće činjenice.

50. Naime, g. Tamas Vitezy je glavni poslovni partner Trećetuženika – suvlasnik u svim uključenim društvima i predsjednik nadzornog odbora u Hotelima Jadran d.d. (jedinom članu svih Društava kćeri. No, osim toga, g. Tamas Vitezy je još uvijek i direktor i vlasnik društva Drugotuženika te je upravo on punomoćniku Drugotuženika izdao punomoć za zastupanje Drugotuženika u ovom predmetu.

Dokaz: uvid u punomoć za zastupanje u prilogu odgovora na tužbu Drugotuženika

51. No, da sve bude još bolje, upravo je g. Tamas Vitezy navodno i vršio sporne „usluge“ koje su navodno pružane od Drugotuženika Tužitelju. Naime, Tužitelj je uz račune dostavljene od strane Drugotuženika Tužitelju (dostavljene kao prilog 4 ovom podnesku) dostavio i dvije tobožnje „specifikacije usluga“ (*Statement of fees*) dostavljene uz račune iz lipnja i studenog 2016. godine. Na tim je specifikacijama upravo Tamas Vitezy (uz gđu. Nikolett Szarazne Paricsi) naveden kao izvršitelj navodno pruženih usluga iz računa Drugotuženika.

Dokaz: uvid u račune Drugotuženika (dostavljene kao Prilog 4 uz ovaj podnesak)

52. Iz svega navedenog je potpuno jasno da Drugotuženik nije nikakva „kolateralna žrtva“ nego se radi o društvu preko kojeg je upravo g. Vitezy izvlačio novac iz Tužitelja tako da je izdavao račune za nepostojeće i nikad izvršene „usluge“. Kako drugačije objasniti činjenicu da g. Vitezy nije u posljednjih 2,5 godine (koliko traje ovaj postupak) dostavio u spis niti jedan dokaz da je ikakve usluge radio za Tužitelja, iako je baš on navodno pružao te usluge?

53. Uostalom, treba još jednom upozoriti na još jednu nevjerojatnu okolnost – u Ugovoru između Tužitelja i Drugotuženika ugovorena je naknada od 250 EUR po satu, a računi su uvijek stizali baš na okrugle iznose (10.000,00 EUR, odnosno 20.000,00 EUR). Iako samo po sebi to ne znači ništa (jer te usluge ionako nisu pružene), prilično je nevjerojatno da je g. Tamas Vitezy baš uvijek radio analize točno 40 odnosno 80 sati, što također ukazuje na to da je Tužitelj Drugotuženiku plaćanja vršio za ništa.

Dokaz: saslušanje svjedoka Tamása Vitézya, s prebivalištem u Mađarskoj, Máramaros út 47. Budimpešta 1037, OIB: 97749070873, na okolnosti vezane uz ugovorni odnos između Tužitelja i Drugotuženika

IV. OČITOVANJE NA ODGOVOR 3

54. Trećetuženik je podnio odgovor na tužbu dana 3. rujna 2021. godine, a koji odgovor je nadopunio podneskom od dana 15. listopada 2021. godine (dalje u tekstu: „**Odgovor 3**“).

55. U nastavku ovoga podneska, Tužitelj će se očitovati samo na one materijalnopravne prigovore koje iznosi Trećetuženik, a o kojima se nije već očitovao ranije u ovome podnesku ili u Tužbi.

56. Trećetuženik u Odgovoru 3 iznosi sljedeće materijalnopravne prigovore na koje će se Tužitelj očitovati:

- a) osporava da je davao ili mogao davati obvezne upute Prvotuženiku ili da je utjecao na Prvotuženika da čini štetu Tužitelju,
- b) tvrdi da s obzirom na njegova saznanja i isprave koje posjeduje, da je Ugovor izvršavan,
- c) osporava primjenu prodajnog tečaja po kojemu Tužitelj traži naknadu štete od Tuženika,
- d) ističe prigovor zastare na sve iznose koji su plaćeni prije 12. svibnja 2016. godine, pozivajući se na odredbu članka 273. stavak 5. ZTD-a.

U odnosu na navode Trećetuženika pod a)

57. U točki 4. Odgovora 3, Trećetuženik navodi da nije izdao niti je mogao izdati obvezne upute Prvotuženiku da sklopi i izvrši štetni aranžman izvlačenja novca iz Tužitelja u obliku sklapanja Ugovora.

58. Kao što je već navedeno ranije, po prirodi stvari Trećetuženik je mogao utjecati na Prvotuženika jer je bio predsjednik uprave jedinog člana Tužitelja.

59. To shvaćanje izražava i sam Prvotuženik u svom odgovoru na tužbu u postupku koji ovdje Tužitelj, vodi protiv Prvotuženika i Trećetuženika radi naknade štete koja je nastala uslijed odobravanja teško naplativih zajmova koji su izdavani povezanim društvima Tužitelja koja su bila u teškoj financijskoj situaciji ili čak naplata nije bila niti izgledna jer su se i odnosu na ta povezana društva vodili insolventni postupci, a sve bez uzimanja sredstava osiguranja naplate izdanih zajmova.

60. U društvima s ograničenom odgovornošću postoji hijerarhijski odnos među organima društva. Skupština je hijerarhijski najviši organ koji imenuje i opoziva imenovanje članova. Za opoziv njihova imenovanja ne traži se postojanje važnog razloga, ako to nije predviđeno u društvenom ugovoru, što u konkretnoj situaciji nije slučaj. Posljedica toga je da se člana uprave može opozvati imenovanje u svako doba i bez navođenja ikakvog razloga, a on se ne može obratiti sudu tužbom tražeći da se utvrdi razlog opoziva njegovog imenovanja.

Dokaz: Odgovor na tužbu Prvotuženika od dana 16. kolovoza 2021. godine, u parnici P-332/2021 koja se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu (Prilog 7)

61. Slijedom toga, članovi uprave društva sa ograničenom odgovornošću moraju slijediti obvezne upute skupštine društva. To znači da im se članovi društva preko skupštine mogu miješati u način vođenja poslova društva, a budući da ne uživaju sudsku zaštitu,

ne mogu se tome uspješno oduprijeti. Članovi uprave društva sa ograničenom odgovornošću nemaju samostalnost koju imaju članovi uprave u, primjerice, dioničkom društvu.

62. Nadalje, jedini član društva Tužitelja je društvo Hoteli Jadran d.d., a predsjednik uprave društva Hoteli Jadran d.d. u vrijeme počinjenja i trajanja štetne radnje u ovom postupku je bio upravo Trećetuženik. Kada je jedini član društva pravna osoba, tog člana društva zastupa zastupnik po zakonu te pravne osobe, odnosno u konkretnom slučaju, predsjednik uprave društva Hoteli Jadran d.d., a to je upravo Trećetuženik.

Dokaz: uvid u Povijesni izvadak sudskog registra za Hotele Jadran, Prilog 5 dostavljen uz Tužbu

63. Stoga nije točna tvrdnja Trećetuženika da on nije bio u mogućnosti davati upute Prvotuženiku. Trećetuženik je svakako bio u mogućnosti davati upute, što je i činio, a sve na štetu Tužitelja. U konkretnoj situaciji koja je predmet ovog spora, znanje za aranžman sa Drugotuženikom uz izostanak upute da se s istim prestane predstavljati način utjecaja na Prvotuženika da se s takvim aranžmanom nastavi.

U odnosu na navode Trećetuženika pod b)

64. U točki 4. Odgovora 3, Trećetuženik navodi da je, s obzirom na saznanja i isprave koje on posjeduje, Ugovor izvršavan.
65. Kako je već ranije navedeno u ovome podnesku, teret dokazivanja ovih okolnosti je na Tuženicima.
66. Tužitelj također upućuje na nejasnoću u iznesenim navodima Trećetuženika. Naime, nije jasno koje isprave bi Trećetuženik mogao posjedovati u odnosu na ugovorni odnos između Tužitelja i Drugotuženika. Trećetuženik u cijelom Odgovoru 3 izbjegava svaku povezanost s Vitezyem i Drugotuženikom, a u odnosu na Prvotuženika navodi kako mu nije izdavao nikakve upute niti je mogao utjecati na njegov rad.
67. Trećetuženik se mora odlučiti je li, ili nije imao utjecaja na poslovanje Tužitelja.

U odnosu na navode pod c)

68. Tužbeni zahtjev je bio ispravno postavljen u tužbi u pogledu valute odnosno tečaja konverzije koji je primijenjen. Tečaj izvornih knjiženja je tu irelevantan. Prodajni tečaj HNB-a se primjenjuje budući da se ovdje potražuje naknada štete, a ne isplata po ugovoru (a, tek usput, nikakav poseban tečaj konverzije nije ugovoren Ugovorom), sve prema odredbi članka 22. ZOO-a. No, Tužitelj će u nastavku ovog podneska ionako uskladiti tužbeni zahtjev s obzirom da je u međuvremenu euro postao službena valuta u Republici Hrvatskoj, a izmijenjena je i zakonska odredba o stopama zakonskih zateznih kamata.

U odnosu na navode pod d)

69. Tužitelj ovdje ponavlja navode iznesene ranije u ovom podnesku, a koji se odnose na činjenicu da zastarni rok u konkretnom slučaju može početi teći tek od trenutka kad su Tuženici izgubili utjecaj u Tužitelju, inače institut odgovornosti za štetu temeljem iskorištavanja utjecaja u društvu ne bi imao smisla.
70. S obzirom na to da je Prvotuženik prestao biti direktor Tužitelja tek u rujnu 2020. godine, i s obzirom na to da je novoj upravi bilo potrebno određeno vrijeme da preuzme poslovanje Tužitelja i otkrije razne načine izvlačenje novca iz Tužitelja i njemu povezanih društava, jedino je ispravno zaključiti kako zastarni rok za utužene tražbine još uvijek nije protekao, a što je sve već Tužitelj detaljno objasnio ranije u ovome podnesku.

V. OPTUŽNICA PROTIV TREĆETUŽENIKA

71. Uz očitovanje na odgovore na Tužbu Tuženika, Tužitelj ističe i dodatnu okolnost koju bi naslovni sud trebao cijeniti prilikom odlučivanja o tužbenom zahtjevu. Naime, Tužitelj je u međuvremenu doznao da je Županijsko državno odvjetništvo u Splitu dana 25. rujna 2023. godine podnijelo optužnicu broj KO-DO-25/2023 protiv g. Lászle Attila Kerekesa, odnosno ovdje Trećetuženika (dalje u tekstu: „**Optužnica**“).

Prilog: Optužnica Županijskog državnog odvjetništva u Splitu od dana 25. rujna 2023. godine, broj KO-DO-25/2023, podnesena protiv Trećetuženika (Prilog 8)

a) **Važnost optužnice**

72. Tužitelj je već ukratko obrazložio sve mehanizme putem kojih su Tuženici tijekom godina sustavno izvlačili novac iz Tužitelja u Žalbi protiv rješenja. Radi boljeg razumijevanja važnosti Optužnice, Tužitelj će u nastavku ovoga podneska podrobnije obrazložiti prirodu tih mehanizama i odnosa, a sve kako bi sud mogao adekvatno ocijeniti važnost Optužnice za ovaj postupak.
73. Dakle, treba jasno naglasiti da su postojala najmanje tri načina/kanala za izvlačenje novca iz Tužitelja i ostalih Društava kćeri:
- **sklapanje ogromnog broja nenaplativih i potpuno neosiguranih ugovora o zajmu** s raznim društvima koja su povezana s Tužiteljem i ostala dva Društva kćeri – koji se po svoj prilici nikada nisu trebali vratiti, već su se iz godine u godinu samo „reprogramirali“. Nove uprave su po preuzimanju društva Hoteli Jadran d.d. (pa time i Društava kćeri) pokušale naplatiti te zajmove i rezultat je bio taj da su zajmoprimci (povezana društva preko kojih se izvlačio novac) u ogromnom broju slučajeva završila u stečaju te se ništa od tih zajmova nije uspjelo naplatiti, a po svoj prilici ni neće. Osim toga, neki od tih zajmova su (kako je Tužitelj doznao) čak i izravno proslijeđeni Trećetuženiku na njegov privatni bankovni račun (o čemu će biti više riječi u nastavku ovog podneska, ali već sama za sebe ova činjenica govori

sve naslovnom sudu o istinitosti navoda Trećetuženika da on nije mogao niti je utjecao na Prvotuženika da čini štetu Tužitelju i ostalim Društvima kćerima);

- sklapanje „**Ugovora o suradnji i pružanju usluga**“ s Drugotuženikom (još jednim društvom povezanim s Tužiteljem i Društvima kćerima) po kojima su naplaćivane nikad pružene usluge, za koje nema nikakvih dokaza da su ikad izvršene i što je točno plaćeno po osnovi izdanih faktura;
- **sklapanje sličnih takvih ugovora s društvom AIG Hoteli** (još jednim povezanim društvom s Tužiteljem i Društvima kćerima) po kojima su također naplaćivane suspektne usluge;

74. Zbog takvog je sustavnog izvlačenja novca, svako od Društava kćeri pokrenulo po tri postupka pred nadležnim sudovima radi naknade štete (po jedan postupak za svaku vrstu takvih aranžmana – ukupno 9 postupaka). Ovo je jedan od tih 9 postupaka. Da ne bi opterećivao ovaj spis svim dokazima i navodima iz svih spomenutih postupaka, Tužitelj poziva naslovni sud da po potrebi izvrši uvid u spise navedenih predmeta, kako bi se dodatno uvjerio u razmjere štete pretrpljene od strane Društava kćeri. Društva kćeri su u stečaju završila upravo zbog opisanih izvlačenja novca iz tih društava, što su godinama činili Prvotuženik i Trećetuženik.

Dokaz: uvid u spis predmeta P-25/2022 (ranije P-101/2021) koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku (povodom tužbe podnesene od strane društva Faraon d.o.o. u stečaju protiv Prvotuženika i Trećetuženika)
uvid u spis predmeta P-9/2023 (ranije P-7/2022 i P-100/2021) koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku (povodom tužbe podnesene od strane Faraon d.o.o. u stečaju protiv Prvotuženika, Trećetuženika i društva AIG Hoteli)
uvid u spis predmeta P-90/2022 (ranije P-6/2022 i P-99/2021) koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku (povodom tužbe Faraon d.o.o. u stečaju protiv Prvotuženika, Drugotuženika i Trećetuženika)
uvid u spis predmeta P-332/2021 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu (povodom tužbe podnesene od strane Tužitelja protiv Prvotuženika i Trećetuženika)
uvid u spis predmeta P-328/2021 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu (povodom tužbe ovdje Tužitelja protiv Prvotuženika, Trećetuženika i društva AIG Hoteli)
uvid u spis predmeta P-331/2021 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu (povodom tužbe podnesene od strane Hotela Labineca protiv Prvotuženika i Trećetuženika)
uvid u spis predmeta P-327/2021 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu (povodom tužbe Hotela Labineca protiv Prvotuženika, Trećetuženika i društva AIG Hoteli)
uvid u spis predmeta P-325/2021 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu (povodom tužbe Hotela Labineca protiv Prvotuženika, Drugotuženika i Trećetuženika)

75. Iako se Optužnica tiče zajmova danih povezanim društvima i ne spominje ugovor s Drugotuženikom, može itekako poslužiti naslovnom sudu da ocijeni vjerodostojnost navoda svih tuženika iznesenih tijekom ovog postupka.
76. Dakle, Tužitelj posebno naglašava kako naslovni sud mora imati na umu da je potpuno istu stvar Prvotuženik (i to pod utjecajem Trećetuženika) radio u sva tri Društva kćeri te je na taj način iz Tužitelja i ostalih Društava kćeri izvučeno nekoliko desetaka milijuna kuna. Također mora imati na umu da su Drugotuženik (**društvo Adria Fejlesztési Kft**), kao i **društvo ADRIATIQ ISLANDS GROUP HOTELI d.o.o. - društva koja su povezana s Tužiteljem odnosno drugim Društvima kćerima društva Hoteli Jadran d.d.**
77. Stoga Tužitelj koristi ovu priliku da dodatno pojašni mrežu društava preko koje su iz Društava kćeri izvučeni deseci milijuna kuna, kao i tko je bio krajnji vlasnik povezanih društava preko kojih se novac izvlačio iz Društava kćeri.
78. Nadalje, Tužitelj se ovim putem referira i na navode Trećetuženika u točki 4. Odgovora 3 u kojemu isti tvrdi da „*Tuženik 3 nikada nije bio ni konačni ni stvarni vlasnik tužitelja, niti njegova osnivača...*“.
79. Tu Trećetuženik insinuira da nije bio vlasnik Tužitelja u vrijeme sklapanja štetnih aranžmana. No to jednostavno nije točno – Trećetuženik je bio i (su)vlasnik Tužitelja, ali i ostalih povezanih društava preko kojih se izvlačio novac, kako se objašnjava u nastavku. Osim toga, što nije ni sporno – bio je i predsjednik uprave Hotela Jadran d.d. (društva majke Tužitelja i ostalih Društava kćeri), kao i direktor i u društvu Drugotuženika.
80. Uglavnom su, radi pojednostavljenja, u velikoj većini društava pod upravljanjem Trećetuženika i g. Vitezya, odnosi bili postavljeni tako da su g. Vitezy i Trećetuženik (g. Kerekes) suvlasnici svih društava, dok je upravljanje navedenim društvima postavljeno najčešće tako da sva društva operativno (kao član/predsjednik uprave/direktor) vodi Trećetuženik (g. Kerekes), a g. Vitezy je zajedno s Trećetuženikom u upravi i/ili u nadzornom odboru tih društava.
81. U tablici u nastavku jasno je navedeno tko je bio vlasnik i direktor kojeg društva – kako bi i naslovni sud mogao uočiti da su i Tužitelj i ostala Društva kćeri bila u vlasništvu i pod upravljanjem g. Kerekesa i g. Vitezya, a isto vrijedi i za društvo Drugotuženika i za društvo AIG Hoteli. Tužitelj neće ovdje pojašnjavati i da su sva društva kojima su isplaćivani milijunski zajmovi od strane Društava kćeri bila također u vlasništvu i pod upravljanjem g. Kerekesa i g. Tamasa Vitezya s obzirom da se radi o velikom broju takvih društava – pa još jednom upućuje naslovni sud da po potrebi izvrši uvid u spis predmeta koji se vode po tužbama Društava kćeri radi naknade štete uzrokovane takvim zajmovima.

Dokaz: uvid u spis predmeta P-25/2022 (ranije P-101/2021) koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku (povodom tužbe podnesene od strane društva Faraon d.o.o. u stečaju protiv Prvotuženika i Trećetuženika)

uvid u spis predmeta P-332/2021 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu (povodom tužbe podnesene od strane Tužitelja protiv Prvotuženika i Trećetuženika)

uvid u spis predmeta P-331/2021 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu (povodom tužbe podnesene od strane Hotela Labineca protiv Prvotuženika i Trećetuženika)

Društvo	Prikaz vlasničke strukture/uprave u vrijeme plaćanja spornih „usluga“ Drugotuženiku
Tužitelj i ostala Društva kćeri	<p>Tužitelj i ostala Društva kćeri su bila u 100% vlasništvu društva Hoteli Jadran d.d.</p> <p>U društvu Hoteli Jadran d.d. je pak veliku većinu dionica - 86,56% dionica - držalo društvo TOPAZ d.o.o.</p> <p>U društvu TOPAZ d.o.o. je sve do prosinca 2020. društvo DALMACIA HOLIDAY Kft držalo 100% poslovnih udjela. U društvu Dalmacia Holiday Kft udjele su u vrijeme ugovaranja spornih zajmova i reprograma držali upravo Trećetuženik i Vitezy.</p> <p>Dakako, treba uočiti i da je Trećetuženik u društvu Hoteli Jadran d.d. (društvu majci Tužitelja i ostalih Društava kćeri) bio u sporno vrijeme predsjednik uprave, dok je Vitezy bio predsjednik nadzornog odbora.</p> <p>Isto tako, i u društvu TOPAZ d.o.o. (kao društvu „baki“ Tužitelja) je Trećetuženik bio direktor.</p> <p>Konačno, i u krovnom društvu u Mađarskoj, društvu Dalmacia Holiday Kft. se kao članovi društva i direktori pojavljuju baš Trećetuženik i Vitezy.</p>
Dokaz:	<p><i>Povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo Faraon d.o.o. u stečaju (Prilog 9)</i></p> <p><i>Povijesni izvadak iz sudskog registra za Tužitelja (Prilog 10)</i></p> <p><i>Povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo Hotel Labineca (Prilog 11)</i></p> <p><i>Povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo Hoteli Jadran d.d. (Prilog 12)</i></p> <p><i>Prikaz vlasničke strukture Hoteli Jadran d.d. sa web stranica Središnjeg Klirinškog Depozitarnog Društva d.d. Zagreb (Prilog 13)</i></p> <p><i>Povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo TOPAZ d.o.o. (Prilog 14)</i></p> <p><i>Izvadak iz sudskog registra za društvo DALMACIA HOLIDAY Kft (ovjereni prijevod potvrde o podacima za društvo DALMACIA HOLIDAY Kft izdane od strane Ministarstva pravosuđa u Mađarskoj 5. travnja 2022., Prilog 15)</i></p>

ADRIATIQ ISLANDS GROUP HOTELI d.o.o.	<p>Društvo ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. drži 100% poslovnih udjela u društvu AIG Hoteli.</p> <p>Dakle, u konačnici su vlasnici ovog društva Trećetuženik koji drži 20% dionica te Vitezy koji drži 80% dionica u društvu ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d.</p> <p>U društvu AIG Hoteli (koje je u međuvremenu brisano iz sudskog registra) je ranije direktor bio Trećetuženik, a nakon toga (od 2015. do 2020. godine), supruga Prvotuženika - Silvia Polozsányi Pejковиć, pa je i iz ove činjenice jasno vidljivo da se radi o još jednom povezanom društvu.</p> <p>I društvom ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. (do otvaranja stečaja nad tim društvom) su upravljali upravo Trećetuženik i Vitezy - Trećetuženik kao predsjednik uprave, a Vitezy kao predsjednik nadzornog odbora.</p>
<p><i>Dokaz: Povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo ADRIATIQ ISLANDS GROUP HOTELI d.o.o. (Prilog 16)</i> <i>Prikaz vlasničke strukture Adriatiq Islands Group d.d. sa web stranica Središnjeg Klirinškog Depozitarnog Društva d.d. Zagreb (Prilog 17)</i> <i>Povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. (Prilog 18)</i></p>	
Adria Fejlesztési Kft.	<p>I Drugotuženik je u vlasništvu Trećetuženika, Tamasa Vitezya te supruge Tamasa Vitezya (gđe. Csille Magdolne Vitezyne Gombos) kao članova tog društva.</p> <p>Direktori su i u tom društvu u relevantno vrijeme bili Vitezy i Trećetuženik.</p>
<p><i>Dokaz: Povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo Adria Fejlesztési Kft. (ovjereni prijevod, Prilog 19)</i></p>	

82. Slijedom navedenog, jasno je da su Društva kćeri završila u stečaju zbog izvlačenja desetaka milijuna kuna kroz razna povezana društva – kojima su vlasnici bili baš Trećetuženik i Vitezy, a koji su ujedno i upravljali svim tim društvima i imali apsolutnu kontrolu nad cijelom grupom društava u Republici Hrvatskoj.

b) Sadržaj Optužnice

83. Iako Optužnica ne spominje sporni Ugovor između Tužitelja i Drugotuženika (i tiče se zajmova danih povezanim društvima od strane Tužitelja i ostala dva Društva kćeri – Faraona i Hotela Labineca), Tužitelj će u nastavku ovoga podneska objasniti njezin sadržaj te kako isti potkrepljuje Tužiteljeve tvrdnje iznesene u ovome postupku, a koje

se odnose na radnje Trećetuženika kojima je omogućeno sustavno izvlačenje novca iz Tužitelja.

84. Optužnica je protiv Trećetuženika podnesena zbog osnovane sumnje da je „počinio produljeno kazneno djelo protiv gospodarstva - zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju - opisano u članku 246. stavak 2. u svezi stavka 1. Kaznenog zakona (Narodne novine broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, dalje u tekstu: KZ/11) i u svezi s člankom 52. KZ/11, a kažnjivo po članku 246. stavak 2. KZ/11 u svezi s člankom 52. stavak 5. KZ/11“.
85. Optužnica se temelji na provedenoj istrazi Županijskog državnog odvjetništva u Splitu, temeljem koje je utvrđeno postojanje osnovane sumnje da je (ovdje) Trećetuženik „**u razdoblju od 14. veljače 2019. do 30. svibnja 2019. u Jelsi, u Tribunju i u Zagrebu, u tri navrata, kao predsjednik uprave trgovačkog društva Jelsa d.d., suprotno članku 252. stavak 1. Zakona o trgovačkim društvima, prema kojemu mora voditi poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, bez suglasnosti nadzornog odbora**, a time suprotno članku 249. i članku 248.a Zakona o trgovačkim društvima, te članku 23. stavak 1. točka 7. i stavak 2. točka 9. Statuta društva Jelsa d.d., **u nakani ostvarivanja sebi nepripadajuće materijalne koristi u velikom iznosu, na temelju tri ugovora o zajmu naložio da se s računa društva Jelsa d.d. na njegov privatni račun doznači ukupno 2.123.300,00 kuna** i to 14. veljače 2019. iznos od 783.300,00 kuna, 8. travnja 2019. iznos od 598.000,00 kuna, a 30. svibnja 2019. iznos od 742.000,00 kuna, **sve s rokom povrata od godine dana, koji novac je za sebe zadržao, unaprijed odlučivši da ga nikada ne vrati društvu, ostvarivši time sebi, na štetu društva Jelsa d.d., nepripadajuću materijalnu korist u ukupnom iznosu 281.810,34 eura/ 2.123.300,00 kuna.**“
86. Optužnica koju Tužitelj dostavlja u prilogu značajna je i za ovaj postupak, kao i za ostale postupke koje Tužitelj (kao i ostala Društva kćeri – Faraon d.o.o. u stečaju i Hotel Labineca d.o.o. u stečaju) vode protiv Prvotuženika i Trećetuženika radi naknade štete. Radi se o tome da je i Županijsko državno odvjetništvo u Splitu došlo do istih zaključaka kao i Tužitelj, a koji su izneseni u tijeku ovog parničnog postupka. Optužnica u obrazloženju opisuje na koji način su funkcionirali odnosi u grupi, odnosno iz Optužnice se može zaključiti **da je Trećetuženik itekako mogao utjecati na Prvotuženika da kao direktor Društava kćeri sklapa/održava na snazi štetne pravne poslove s povezanim društvima te da je koristio takav svoj utjecaj da navede Prvotuženika da čini štetu Tužitelju**, zbog čega trebaju odgovarati za svu štetu počinjenu Društvima kćerima.
87. Kako je Tužitelj već objasnio ranije u ovome podnesku (posebice u točkama 72. do 82.), postojala su najmanje tri načina/kanala za izvlačenje novca iz Tužitelja i ostalih Društava kćeri:
- **Sklapanje ogromnog broja nenaplativih i potpuno neosiguranih ugovora o zajmu s raznim društvima koja su povezana s Tužiteljem i ostala dva Društva kćeri – koji se po svoj prilici nikada nisu trebali vratiti, već su se iz godine u godinu samo „reprogramirali“;**

- **sklapanje „Ugovora o suradnji i pružanju usluga“ s Drugotuženikom (još jednim društvom povezanim s Tužiteljem i Društvima kćerima) po kojima su naplaćivane nikad pružene usluge**, za koje nema nikakvih dokaza da su ikad izvršene i što je točno plaćeno po osnovi izdanih faktura;
  - **sklapanje sličnih takvih ugovora s društvom AIG Hoteli** (još jednim povezanim društvom s Tužiteljem i Društvima kćerima) po kojima su također naplaćivane suspektne usluge;
88. Optužnica se tiče upravo prvog načina/kanala kojima je Trećetuženik (kao predsjednik uprave i suvlasnik društva Hoteli Jadran d.d. – društva majke Tužitelja i ostala dva Društva kćeri), uz pomoć Prvotuženika (kao jedinog člana uprave u svim Društvima kćerima) izvlačio novac iz Društava kćeri – sklapanje brojnih i nenaplativih te potpuno neosiguranih ugovora o zajmu.
89. Radi davanja šireg konteksta, Tužitelj će ovdje istaknuti i navode društva Jelsa d.d. – još jednog društva kojim je upravljao Trećetuženik, koje je navedeno društvo iznijelo u svom podnesku od 2. rujna 2022. godine u postupku koji se vodi pod poslovnim brojem Povrv-62/2022 pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku (na 2. stranici podneska), a vezano za navedeni mehanizam izvlačenja novca iz društva Faraon d.o.o. u stečaju putem sklapanja ugovora o zajmu:

„Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma od 1. 1. 2020. godine sklopljen između FARAON d.o.o. kao zajmodavca i JELSA d.d. kao zajmoprimca, a koji tužitelju predstavlja temelj utuženog potraživanja, kao i svi raniji Ugovori o zajmu, su prividni – simulirani – fiktivni pravni poslovi, pri čijem sklapanju je prava namjera ugovornih strana bila isplatiti cjelokupni zajam Laszli Attili Kerekesu – koji je u vrijeme sklapanja svih Ugovora bio predsjednik Uprave Hotela Jadran d.d. – osnivača i jedinog vlasnika društva FARAON d.o.o, kao i predsjednik Uprave Društva JELSA d.d. Sklopljenim Ugovorima o zajmu prava namjera ugovornih strana – s koje je jedne i druge strane odlučujući i upravljački faktor Laszlo Attila Kerekes je bila prikriti zajam dan Laszli Attili Kerekesu osobno, uplatom danih pozajmica na njegov osobni tekući račun – pri čemu je tuženikov račun poslužio samo kao prolazno sredstvo prema od računa tužitelja do osobnog računa Laszle Attila Kerekesa.“

90. Dakle, Jelsa d.d. – još jedno društvo kojim je upravljao Trećetuženik, izričito navodi da je to društvo služilo Trećetuženiku samo kao prolazno sredstvo za izvlačenje novca iz društva Faraon d.o.o. u stečaju, odnosno da je novac uplaćen kao zajam samo bio prosljeđen Drugotuženiku.

Dokaz: Podnesak društva Jelsa d.d. od 2. rujna 2022. godine u predmetu Povrv-62/2022 s priložima (Prilog 20)

91. Naime, usporedbom Optužnice i gore navedenog podneska društva Jelsa d.d., vidljivo je da se kazneni postupak protiv Trećetuženika vodi upravo zbog zajmova isplaćenih

od strane društva Jelsa d.d. Trećetuženiku tijekom prve polovice 2019. godine, koje Trećetuženik nikada nije vratio.

92. Pritom iz teksta Optužnice i iskaza saslušanih svjedoka proizlazi da je društvo Jelsa d.d. sporne pozajmice Trećetuženiku isplaćivalo nakon što je novac prije toga stigao na račun društva Jelsa d.d. upravo putem pozajmica Društava kćeri (odnosno društava Faraon d.o.o. u stečaju, Jadran Laguna d.o.o. u stečaju i Hotel Labineca d.o.o. u stečaju).
93. S obzirom da tekst Optužnice (u obrazloženju) sadrži i sažetak iskaza Trećetuženika (kao okrivljenika) te iskaz Prvotuženika (kao svjedoka), ali i drugih svjedoka (između ostalih i g. Tamasa Vitezya), u nastavku će Tužitelj ukazati samo na neke od najrelevantnijih navoda iz Optužnice, a koje bi naslovni sud trebao uzeti u obzir i u ovome postupku.
94. Tako Županijsko državno odvjetništvo u Splitu u Optužnici zaključuje (na stranici 5., treći pasus) da Trećetuženik nikada nije niti može vratiti preko 2 milijuna kuna primljenih pozajmica od društva Jelsa d.d.:

„Iz svih okolnosti navedenih u izreci i obrazloženju optužnice, višekratnog i kontinuiranog uzimanja novca u razdoblju od tri i pol mjeseca, kao i činjenice da okrivljenik novac nije vratio ni nakon traženja novog direktora, pa ni do danas nakon proteka oko tri i pol godine od kada je istekao ugovoreni rok povrata od godine dana, proizlazi kako je okrivljenik postupao s namjerom ostvarivanja sebi znatne imovinske koristi, koju je i pribavio. Uostalom, okrivljenik je u srpnju i kolovožu 2022. izričito rekao direktoru oštećenog društva kako nema novca za povrat pozajmica.“

95. Gospodin Anton Glumac, raniji direktor oštećenog društva Jelsa d.d., opisuje da je novac s računa (ovdje) Tužitelja – Jadran Laguna d.o.o. u stečaju i s računa društva Faraon d.o.o. u stečaju isplaćivao g. Vlado Pejković (Prvotuženik) na račun društva Jelsa d.d., a zatim je taj novac transferiran na privatni račun Laszla Kerekesa (Trećetuženika). Tako se na stranici 8. prvi pasus Optužnice navodi:

„Nekoliko dana prije isplata prema Laszlu pozajmica iz izreke optužnice, na račun društva JELSA u obliku nekoliko zajmova doznačeni su novčani iznosi s računa društava Faraon i Jadran Laguna, oba d.o.o. u gotovo istom iznosu kao i pozajmice isplaćene Laszlu. Oba ta društva su sada u stečaju, a u vlasništvu su društva Hoteli Jadran d.d., predsjednik uprave kojeg je bio Laszlo Kerekes. Nije siguran je li novac doznačen i s računa društva Labineca d.o.o., koje je isto u sastavu društva Hoteli Jadran. Nakon što su ova društva doznačila novac kao zajmove na račun društva JELSA taj novac je transferiran na privatni račun Laszla Kerekesa. Tijekom 2019. društvo JELSA poslovalo je s dobiti, ali nije bilo velikog priljeva novca. Član uprave društava Faraon i Jadran Laguna tada je bio Vlado Pejković, koji mu je rekao da je te uplate u vidu zajmova društvu JELSA obavio po nalogu Laszla Kerekesa.“

96. Svjedoci Tamas Vitezy i Janos Cseszlai (koji su bili predsjednik, odnosno član nadzornog odbora društva Jelsa d.d. u vrijeme isplata pozajmica iz Optužnice) navode da nisu nikada odobrili sklapanje pozajmica Trećetuženiku, nisu ni znali za ugovore o zajmu između društva Jelsa d.d. i Trećetuženika te ne znaju na što je potrošen novac (kao što proizlazi iz navoda na stranici 9., drugi pasus Optužnice):

„Tamas Vitezy i Janos Cseszlai, od kojih je prvi u vrijeme iz optužnice bio predsjednik, a drugi član nadzornog odbora društva JELSA, ispitani kao svjedoci preko europskog istražnog naloga, navode kako nikada nisu Laszlu Attili Kerekesu odobrili sklapanje tri ugovora o zajmu iz izreke optužnice, kako nisu okrivljeniku naložili sklapanje tih ugovora, te kako uopće nisu ni znali da postoje tri ugovora o zajmu iz izreke optužnice. Ne znaju u koje je svrhe potrošen novac od ta tri ugovora o zajmu, okrivljenik im nikada nije predao novac koji je kao zajam dobio od društva JELSA. Ne posjeduju nikakvu dokumentaciju u svezi sa zajmovima iz optužnice. Svjedok Tamas Vitezy je naveo kako ne zna za povezanost tri ugovora o zajmu s prethodnim zajmovima tvrtke Port Investment danim društvu JELSA. Također je naveo kako je protiv Laszla Kerekesa u Mađarskoj podnesena kaznena prijava.“

97. Gospodin Lovorko Stipišić, također bivši član uprave društva Jelsa d.d., opisuje na koji način su funkcionirali odnosi u grupi i kako su se potpisivali ugovori o zajmu između povezanih društava. Naime, upravo je on potpisao ugovore o zajmu u ime društva Jelsa d.d. kojima je novac pozajmljen g. Kerekesu (ovdje Trećetuženiku), i to nakon što mu je to telefonski rekao upravo g. Kerekes (ovdje Trećetuženik), čime potvrđuje da je i prema njemu Trećetuženik koristio svoj utjecaj. Navedeno je vidljivo iz posljednjeg pasusa na stranici 9. Optužnice:

„Lovorko Stipišić, bivši član uprave društva JELSA, kao svjedok navodi kako je tijekom 2019. u tom svojstvu potpisao tri ugovora o pozajmici kojima društvo daje zajmove Laszlu Kerekesu u ukupnom iznosu 2.123.300,00 kuna.

(...)

Prije sklapanja svakog ugovora Laszlo Kerekes ga je nazvao preko telefona i rekao mu neka potpiše te ugovore. Ne zna u koju svrhu je Laszlu taj novac trebao. Novac po ugovorima je doznačen s računa društva JELSA na privatni bankovni račun Laszla Kerekesa.“

98. Gospodin Petar Radić, tadašnji voditelj računovodstva društva Jelsa d.d. također potvrđuje da je novac od pozajmica koje je dobilo društvo Jelsa d.d. od povezanih društava - Društava kćeri (Faraon d.o.o. u stečaju, Jadran Laguna d.o.o. u stečaju i Hotel Labineca d.o.o. u stečaju), prosljeđivan na račun g. Kerekesa (Trećetuženika) – kao što je vidljivo u prvom pasusu na stranici 11. Optužnice:

„Iz dokumentacije je uočio kako su najprije povezana društva Faraon, Labineca i Jadran Laguna doznlačavala novac na račun društva JELSA, a

nakon par dana je društvo JELSA novac, uz eventualne doplate, doznačavalo na Laszlov račun. Po izvodima u računovodstvu je vidio da je novac po osnovi tri ugovora o zajmu koji su predmet optužnice društvo JELSA doznačilo na privatni račun Laszla Kerekesa, koji do današnjeg dana nije podmirio svoj dug.“

99. Slično iskazuje i gospodin Vlado Pejčković (ovdje Prvotuženik) koji navodi da je dobio telefonski poziv od gospodina Kerekesa (ovdje Trećetuženika) da iz Društava kćeri doznači novčanu pozajmicu društvu Jelsa d.d. jer je navodno trebalo pomoći društvu Jelsa d.d., što je Prvotuženik i učinio (posljednji pasus na stranici 11. i prvi pasus na stranici 12. Optužnice):

„Vlado Pejčković, prijašnji član uprave društava Labineca, Faraon i Jadran Laguna, sve d.o.o., kao svjedok navodi kako ga je tijekom 2019., ne zna datum, preko telefona nazvao Laszlo Kerekes i na engleskom jeziku mu rekao kako treba pomoći društvu JELSA, kako je u tom društvu teško stanje, ako padne jedan, padamo svi. Tražio je od njega kao direktora spomenuta tri društva da ta društva na račun društva JELSA doznače novčanu pozajmicu u određenom iznosu, čije visine se ne sjeća. Postupio je po nalogu Laszla Kerekesa jer je on operativno vodio poslove grupacije. K tome je bio i u nadzornom odboru i u upravi nekog od povezanih društava. Glavna tvrtka Adriatic d.d. bila je u Zagrebu, na Savskoj cesti, a faktički joj je na čelu bio Laszlo Kerekes. Sklopili su ugovore o pozajmici, čije se visine ne sjeća, između društava Faraon, Laguna i Labineca s jedne strane, kao davatelja pozajmica i društva JELSA s druge strane, kao primatelja pozajmica.

(...)

Sukladno ugovorima, novčani iznosi su uplaćeni s računa spomenuta tri društva na račun društva JELSA, koje ga nikada nije vratilo. Dvije godine nakon njegovog odlaska s mjesta direktora, od kolega s Hvara, ne sjeća se od koga, doznao je da novac koji su tri društva doznačila kao pozajmicu društvu JELSA nije utrošen za potrebe niti za spas tog društva, kako je to njemu prikazao Laszlo Kerekes. Doznao je da je taj novac s računa društva JELSA uplaćen na privatni račun Laszla Kerekesa, a pretpostavlja da je to naložio sam Laszlo. Tada je shvatio da mu je Laszlo Kerekes lagao kada mu je kazao da je svrha pozajmica pomoć društvu JELSA i da će novac od pozajmica biti utrošen za potrebe društva JELSA.

(...)

Laszlo Kerekes je operativno vodio poslove i sastanke svih povezanih društava, on i svi direktori vezano uz poslove su komunicirali i dogovarali se s Laszlom.“

100. U konačnici, na sličan način odnose u grupi opisuje i gđa. Sandra Tabain, tadašnji pravni savjetnik društva Primošten d.d., koje je tada bilo u istoj grupaciji

društava. I ona opisuje da je g. Kerekes (Trećetuženik) koristio svoj utjecaj na način da odredi kojem društvu iz grupe će se uplatiti zajam. Također opisuje kako su inače bili sastavljani ugovori o pozajmicama između povezanih društava (drugi pasus na stranici 13. i zadnji paus na stranici 14. Optužnice):

„Pretpostavlja da su ti ugovori o pozajmici sastavljeni po nalogu Laszla Kerekesa jer je isključivo on davao takve naloge. To ne može biti po ničijem tuđem nalogu.

(...)

Načelno, u pogledu ostalih poslova i naloga koje joj je davao Laszlo Kerekes, a što se ne odnosi na pozajmice iz 2019., funkcioniralo je tako što bi joj Laszlo Kerekes rekao preko telefona na engleskom jeziku da će on dobiti zajam od nekog društva unutar grupacije, ili da će jedno društvo iz grupacije dobiti zajam u određenom iznosu od drugog društva iz grupacije, te bi joj naložio da sastavi ugovor. Ona bi e-mailom kontaktirala s računovodstvom ili s upravom društva o kojem je riječ. U e-mailu bi napisala da im u skladu s njihovim dogovorom s Laszлом šalje ugovor o zajmu, pa bi onda e-mailom i poslala ugovor. Nekada bi pitala hoće li oni sami napisati ugovor s obzirom da je imala puno posla, a postojao je obrazac ugovora o zajmu, koji su koristili za sve zajmove.“

101. S obzirom na navedeno, dostavljena Optužnica i iskazi svjedoka koji se navode u obrazloženju Optužnice ukazuju na koji način je funkcioniralo poslovanje društava grupe (odnosno Društava kćeri i povezanih društava) te dodatno govore u prilog navodima Tužitelja iznesenim tijekom postupka da je **Trećetuženik itekako bio u poziciji utjecati na Prvotuženika da poduzima radnje na štetu Tužitelja, kao i da je upravo to i činio.**

VI. USKLAĐENJE TUŽBENOG ZAHTEVA S EUROM

102. Dodatno, kako je kako je u međuvremenu euro postao službena valuta u Republici Hrvatskoj, Tužitelj će ovim podneskom ujedno i prilagoditi tužbeni zahtjev, na način da više ne zahtijeva isplatu kunske protuvrijednosti iznosa od 80.000,00 eura (jer to više nije moguće, s obzirom da kuna više nije službena valuta u Republici Hrvatskoj). Umjesto toga, Tužitelj će sve do sad naznačene iznose iz tužbenog zahtjeva:

- preračunati u kune (po prodajnom tečaju HNB-a na dan svakog plaćanja izvršenog Drugotuženiku), te:
- dvojno iskazati spomenute iznose u kunama i u eurima.

103. U tom smislu, Tužitelj u prilogu ovog podneska dostavlja i tečajne liste HNB-a, sa službenim tečajevima HNB-a koji su se primjenjivali na dane svake pojedine uplate Tužitelja Drugotuženiku, odnosno na sljedeće dane:

- na dan 22.1.2016.;

- na dan 20.6.2016.;
- na dan 21.6.2017.;
- na dan 10.12.2018.;
- na dan 20.5.2019.;
- na dan 7.11.2019..

Dokaz: Tečajna lista HNB-a (euro-kuna) na dan 22.1.2016. (Prilog 21)
Tečajna lista HNB-a (euro-kuna) na dan 20.6.2016. (Prilog 22)
Tečajna lista HNB-a (euro-kuna) na dan 21.6.2017. (Prilog 23)
Tečajna lista HNB-a (euro-kuna) na dan 10.12.2018. (Prilog 24)
Tečajna lista HNB-a (euro-kuna) na dan 20.5.2019. (Prilog 25)
Tečajna lista HNB-a (euro-kuna) na dan 7.11.2019. (Prilog 26)

104.   Konačno, Tužitelj usklađuje i stopu zakonskih zatezних kamata od 1. siječnja 2023. sukladno posljednjim izmjenama Zakona o obveznim odnosima (NN 114/2022, 156/2022, 145/2023).
105.   Slijedom navedenog, Tužitelj predlaže naslovnom sudu da donese sljedeću:

PRESUDU

I.   Nalaže se tuženicima Vlado Pejković, s prebivalištem u Sv. Spasa 5/A, 21 000 Split, OIB: 14363790716, Adria Fejlesztési Kft, registrirano u Mađarskoj, Máramaros út 56., 1037 Budimpešta i László Attila Kerekes, s prebivalištem u Mađarskoj, Ürömi út. 50. 3. kat, 5. vrata, 1023 Budimpešta, OIB: 62718516583, da u roku od 15 dana tužitelju JADRAN LAGUNA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Kruge 9, Republika Hrvatska, OIB: 56976586879, solidarno isplate iznos od 598.254,82 kune / 79.402,06 eura, zajedno s pripadajućim zakonskim zatezним kamatama koje:

- na iznos od 76.825,40 kuna / 10.196,48 eura teku od 23.1.2016. do isplate;
- na iznos od 75.452,94 kuna / 10.014,33 eura teku od 21.6.2016. do isplate;
- na iznos od 74.256,05 kuna / 9.855,47 eura teku od 22.6.2017. do isplate;
- na iznos od 148.272,98 kuna / 19.679,21 eura teku od 11.12.2018. do isplate;
- na iznos od 148.809,38 kuna / 19.750,40 eura teku od 21.5.2019. do isplate;
- na iznos od 74.638,07 kuna / 9.906,17 eura teku od 8.11.2019. do isplate.

i to do 31. prosinca 2022. prema kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godine do isplate prema kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem

kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

- II. Nalaže se tuženicima da tužitelju u roku od 15 dana solidarno nadoknade prouzročeni parnični trošak, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, prema kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Jadran Laguna d.o.o. u stečaju
koje zastupa:

Pavo Novokmet, odvjetnik

Trošak tužitelja:

Sastav podneska	Tbr. 8.1.	1.198,00 EUR
Porez na dodanu vrijednost 25%		299,50 EUR

Ukupno: **1.497,50 EUR**
+ pristojbe pod odmjeri suda